Stefan Vujčić

Sinteza i strukturna karakterizacija kompleksa bakra(II) sa aminoguanilhidrazonom piridoksala

Reakcijom toplih EtOH rastvora CuX_2 'n H_2O (X = Cl, n = 2; $X = NO_3$, n = 3) i aminoguanilhidrazona piridoksala (PLAG) dobijeni su mono(PLAG) kompleksi. Kompleksu [$Cu(PLAG)Cl_2$] je pripisana pentakoordinovana struktura, dok kompleks

Cu(PLAG)(NO₃)2'MeOH najverovatnije ima tetrakoordinovanu strukturu. Kompleksi su okarakterisani elementarnom C, H, N analizom, konduktometrijskim merenjima i u slučaju [Cu(PLAG)Cl₂] rentgeno-strukturnom analizom.

Uvod

Šifove (Schiff) baze aminoguanidina (aminoguanilhidrazoni) su interesantne kao ligandi, jer poseduju najmanje dva, a u zavisnosti od strukture karbonilnog jedinjenja za koje je aminoguanidin vezan i više donornih atoma. Na ovoj njihovoj osobini, kao i činjenici da ih karakteriše veća selektivnost nego slične tiosemikarbazone se zasniva njihova primena u analitici.

Aminoguanidin se takođe koristi i u medicini. Naime pokazao je dobre rezultate pri lečenju komplikacija izazvanih dijabetesom, a još bolje rezultate od samog aminoguanidina je ispoljio aminoguanilhidrazon piridoksala. Zahvaljujući tome detaljno su ispitane njegove osobine i mogućnost primene kao farmakološkog sredstva, no do sada nisu ispitivane njegove kompleksirajuće mogućnosti. Stoga je cilj ovog rada sinteza i karakterizacija kompleksa aminoguanilhidrazona piridoksala sa bakrom.

Aminoguanidin i njegovi derivati kao ligandi

Aminoguanidin (AG) predstavlja bidentatni N, N ligand koji se za jone metala vezuje preko N1 hidrazinskog atoma azota i atoma azota iminske NH grupe (slika 1)

$$H_2N$$
— NH — C
 NH_2
 $a)$

$$H_2N$$
 NH
 C
 NH_2
 NH_2

Slika 1. Aminoguanidin (a) i njegova koordinacija sa jonima metala (b)

Figure 1. Aminoguanidine (a) and its coordination with metal ions

Sa karbonilnim jedinjenjima aminoguanidin gradi ašfove baze kondenzacijom NH2 grupe hidrazinskog lanca sa karbonilnom grupom aldehida, odnosno ketona (slika 2). Ova jedinjenja u zavisnoszi od strukture i složenosti imaju različitu dentatnost. U dosadašnjim radovima su najčešće opisani tridentatni aminoguanilhidrazoni.

Pri kondenzaciji uz prisustvo metalnih jona, aminoguanidin može da, uz kondenzaciju hidrzinske NH₂ grupe, kondenzuje i iminsku NH grupu, stvarajući novi molekul u kome aminoguanidinski

Stefan Vujčić (1989), Sirig, M. Reljina 44, učenik 1. razreda Gimnazije "Jovan Jovanović Zmaj" u Novom Sadu

MENTOR:

prof. dr Vukadin M. Leovac, Departman za hemiju Prirodno-matematički fakultet u Novom Sadu

$$R$$
 $C = N - NH - C$
 NH_2

Slika 2. Opšta struktura aminoguanilhidrazona gde R i R' predstavljaju H ili bilo koji organski radikal

Figure 2. General structure aminoguanylhydrazones where R and R' are H or any organic radical

lanac predstavlja "most" između dva molekula karbonilnog jedinjenja, što su Gerbeleu (Гэрбэлэу) i saradnici postigli pri kondenzaciji aminoguanidina sa salicil-aldehidom, a u prisustvu vanadil, odnosno nikal (II) jona. Pokušaj sinteze ovog jedinjenja sa bakar (II) jonom u ulozi templata nije uspeo.

Materijal i metode

Sinteza liganda aminogunilhidrazona piridoksala (PLAG)

U 15 cm³ H₂O uz zagrevanje, rastvoriti 2 g (10 mmol) piridoksal-hidrohlorida (PL·HCl) i u porcijama dodati topao rastvor 1.36 g (10 mmol) ami-

noguanidin-hidrokarbonata (AG·H₂CO₃) u 5 cm³ H₂O. Nakon izdvajanja CO₂ u dobijeni bistri žuti rastvor dodaje se rastvor 4.5 g Na₂CO₃·10H₂O u 15 cm³ H₂O, što dovodi do neutralizacije HCl i trenutnog taloženja žutog mikrokristalnog taloga liganda.

Prinos: 2.24 g

Sinteze kompleksa

[Cu(PLAG)Cl₂]. Toploj suspenziji 150 mg (0.5 mmol) PLAG u 10 cm 3 EtOH dodati rastvor 150 mg (0.5 mmol) CuCl₂ · 2H₂O u 3 cm 3 EtOH. Dobijeni tamno zeleni rastvor ostaviti 5 h da lagano kristališe na sobnoj temperaturi. Tako dobijene zelene kristale isprati više puta acetonom.

Prinos: 0.13 g

Cu(PLAG)(NO₃)₂·MeOH. Uz zagrevanje rastvoriti 150 mg (0.5 mmol) PLAG u 10 cm³ MeOH i 120 mg (0.5 mmol) Cu(NO₃)₂·3 H₂O u 3cm³ MeOH i rastvore pomešati. Nakon 5 h stajanja na sobnoj temperaturi tamnozeleni kristalni proizvod isprati acetonom.

Prinos: 0.14 g

Slika 3. Sinteza liganda PLAG

Figure 3. Syinthesis of the ligand PLAG

Analize i metode merenja

Za sve analize korišćeni su kompleksi osušeni na vazduhu. Oba kompleksa su okarakterisana elementarnom (C, H, N) analizom, konduktometrijskim merenjima i snimanjem infracrvenih spektara. Za kompleks [Cu(PLAG)Cl₂] urđena je još i rentgenostrukturna analiza.

Rezultati i diskusija

Sinteza liganda i kompleksa, fizičke karakteristike kompleksa

Ligand aminoguanilhidrazon piridoksala dobijen je u visokom prinosu (95%), prema postupku opisanom u literaturi, odnosno reakcijom toplih vodenih rastvora PL·HCl i AG·H₂CO₃ u molskom odnosu 1:1, a uz prisustvo Na₂CO₃·10H₂O radi neutralizacuje prisutnih kiselina (slika 3)

Dobijeni ligand je žuti, mikrokristalni, voluminozni talog stabilan na vazduhu. Teško se rastvara u vodi i uobičajenim organskim rastvaračima.

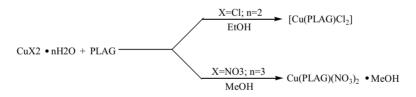
Reakcijom toplih etanolnih suspenzija liganda PLAG i bakar(II) soli (CuCl₂·2H₂O i CuNO₃·3H₂O) dobijeni su mono(PLAG) sa neutralnom formom liganda (slika 4). Izolovani kompleksi su kristalne tamnozelene supstance stabilne na vazduhu. Vrlo dobro se rastvaraju u vodi, nešto slabije u EtOH i MeOH, dok se u acetonu praktično ne rastvaraju.

Pokušaj sinteze mono(PLAG) kompleksa iz Cu(CH₃COO)₂, kao i sinteza bis(PLAG) kompleksa nije uspeo, budući da analizirani uzorci sadrže samo tragove bakra.

Geometrijska struktura kompleksa

Za kompleks [Cu(PLAG)Cl2] se na osnovu molarne provodljivosti koja odgovara neelektrolitima, elementarne C, H, N analize (tabela 1) i prvenstveno rentgeno-strukturne analize, može sa sigurnošću tvrditi da isti ima pentakoordinovanu (kvadratno-planarnu) strukturu, pri čemu se Cu(II) jon nalazi u okruženju dva atoma azota (hidrazinski i iminski) i jednog atoma kiseonika (fenolni) planarnog molekula PLAG i jednog Cl jona u ekvatorijalnoj ravni, dok apikalni položaj zauzima drugi Cl jon.

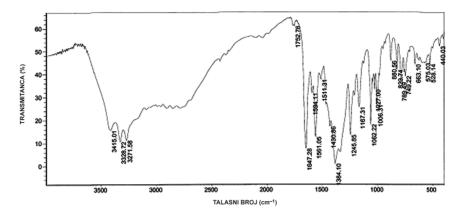
Za razliku od ovog kompleksa, u koordinacionu sferu drugog kompleksa ne ulaze neorganski monoanjoni iz bakrove soli. To je zaključeno na osnovu infracrvenog spektra u kom se na 1384 cm⁻¹

Slika 4. Sinteza kompleksa PLAG

Figure 4. Synthesis of complexesCu(II) with PLAG

Tabela1. Analitički podaci kompleksa					
Kompleks	Nađeno (izračunato)			$\lambda_{\rm M}({\rm Scm}^{-2}{\rm mol}^{-1})$	
	C	N	Н	(rastvarač)	
[Cu(PLAG)Cl ₂] (CuC ₉ N ₅ H ₁₃ O ₂ Cl ₂ ; Mr = 325.72)	32.84 (33.18)	3.96 (4.03)	21.47 (21.51)	8 (MeOH)	
$Cu(PLAG)(NO_3)_2$ · MeOH ($CuC_{10}N_7H_{17}O_9$; Mr = 442.76)	26.46 (27.12)	3.78 (3.87)	22.15 (22.14)	160 (MeOH)	

Slika 5. Infracrveni spektar Cu(PLAG)(NO₃)₂·MeOH

Figure 5. IR spectrum of Cu(PLAG)(NO₃)₂·MeOH

(slika 5) javlja intenzivna traka koja prema podacima iz literature odgovara nekoordinovanim NO3 grupama, kao i molarne provodljivosti u metanolu koja odgovara elektrolitima 1 : 2. Budući da je na osnovu elementarne C, H, N analize utvrđeno da u kristalnu rešetku ulazi i jedan molekul MeOH, može se zaključiti da dobijeni kompleks ima tetrakoordinovanu, kvadratno-planarnu strukturu (zbog izrazite planarnosti PLAG liganda), pri čemu bi uz već pomenutu O, N, N, koordinaciju aminoguanilhidrazona piridoksala u koordinaciju ušao i atom kiseonika iz molekula metanola.

Rentgeno-strukturna analiza [Cu(PLAG)Cl₂]

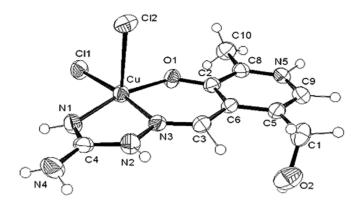
Kristalna rešetka ovog kompleksa je izgrađena od neutralnih molekula [Cu(PLAG)Cl2]. Prema očekivanju PLAG ligandseu obliku zwitter-jona (nastalog migracijom protona sa fenolnog hidroksila na piridinski atom azota) tridentatno koordinuje preko O1 atoma kiseonika deprotonovane fenolne OH grupe, N3 hidrazinskog i N1 iminskog atoma azota stvarajući na taj način šestočlani piridoksilidenski i petočlani, aminoguanidinski prsten. U koordinaciju, pored planarnog molekula PLAG, ulze i dva hloridna jona, formirajući na taj način kvadratno-piramidalno okruženje oko Cu(II) jona. Po dužinama veza (veze bakar(II) jona sa hloridnim jonima su znatno duže od veza koje bakar gradi sa ostalim donornim atomima) i valencionim uglovima između -cis i -trans veza, od kojih mnogi znatno otstupaju od 90°, odnosno 180°, može se zaključiti da je koordinacioni poliedar znatno deformisan (ta-

bele 2 i 3)

Tabela 2. Odabrane dužine veza

Veza	Dužina (Å)
Cu-O1	1.92
Cu-N1	1.93
Cu-N3	1.98
Cu-Cl1	2.28
Cu-Cl2	2.72
N1-C4	1.29
N4-C4	1.35
N2-C4	1.35
N2-N3	1.37
N3-C3	1.29
O1-C2	1.30
C2-C8	1.43
C8-N5	1.32
N5-C9	1.35
C9-C5	1.36
C5-C6	1.42
C6-C2	1.42

Dužina veze C2-O1 iznosi 1.30 Å što je znatno kraće od jednostruke C-O veze (1.42 Å), ali i duže od dvostruke C-O veze (1.22 Å). Ovo skraćenje je posledica širenja delokalizacije d-elektrona piridoksalnog prstena prema fenolnom atomu kiseonika. U

Slika 6. Kristalna struktura [Cu(PLAG)Cl₂]

Figure 6. Cristal structure of [Cu(PLAG)Cl₂]

prilog ovome govori i vrdnost valencionog ugla C8-C2-C6, koji je nešto oštriji od očekivanog. Deformacija piridoksalnog prstena postoji i kod piridinskog atoma azota, gde ugao ima nešto veću vrednost od pretpostavljenog, što je ujedno i dokaz za zwitter-onski oblik PLAG liganda. Elektronska delokalizacija je takođe prisutna i u aminoguanidinskom lancu, o čemu govore dužine veza N2-N3, koja iznosi 1.37 Å (lokalizovana jednostruka N-N veza iznosi 1.44 Å) i C4-N4 i C4-N2 veza, koje imaju vrednost 1.35 Å (što je intermedijalno u odnosu na jednostruku C-N (1.47 Å) i dvostruku C-N vezu (1.30 Å)). Dužine veza C4-N1 i C3-N3 odgovaraju lokalizovanoj dvostrukoj C-N vezi i iznose 1.29 Å.

Ugao Veličina (°) O1-Cu-N3 90.54 O1-Cu-Cl2 91.67 O1-Cu-Cl1 92.65 N1-Cu-Cl1 95.24	Tabela 3. Odabrani valencioni uglovi		
O1-Cu-Cl2 91.67 O1-Cu-Cl1 92.65 N1-Cu-Cl1 95.24	Ugao	Veličina (°)	
O1-Cu-Cl1 92.65 N1-Cu-Cl1 95.24	O1-Cu-N3	90.54	
N1-Cu-Cl1 95.24	O1-Cu-Cl2	91.67	
7	O1-Cu-Cl1	92.65	
	N1-Cu-Cl1	95.24	
N1-Cu-N3 80.41	N1-Cu-N3	80.41	
N1-Cu-Cl2 98.82	N1-Cu-Cl2	98.82	
Cl1-Cu-Cl2 99.91	Cl1-Cu-Cl2	99.91	
N3-Cu-Cl2 86.01	N3-Cu-Cl2	86.01	
O1-Cu-N1 165.57	O1-Cu-N1	165.57	
N3-Cu-Cl1 173.19	N3-Cu-Cl1	173.19	
<u>C8-C2-C6</u> 117.36	C8-C2-C6	117.36	

Ugao	Veličina (°)
C2-C6-C5	119.05
C6-C5-C9	119.85
C5-C9-N5	119.92
C9-N5-C8	124.41
N5-C8-C2	119.39

Zaključak

Aninoguanilhidrazon piridoksala (PLAG) u toplom etanolu, odnosno metanolu reaguje sa bakar(II) solima (CuCl₂·2H₂O, CuNO₃·3H₂O), u molskom odnosu 1 : 1, pri čemu nastaju tamnozeleni kristali mono(PLAG) kompleksa. Sinteza kompleksa iz CuCl₂·2H₂O je dala pentakoordinovani kompleks kvadratno piramidalne strukture. Druga sinteza (iz CuNO₃·3H₂O) dala je najverovatnije tetrakoordinovani, kvadratno-planarni kompleks. Prema očekivanju PLAG ligand se koordinuje tridentatno sa O, N, N, donornim setom atoma, u zwitter-jonskom obliku.

Literatura

Blanchard S., Bill E., Weyheruller T., Weighardt K. 2004. *Inorg. Chem.*, **43**: 2324.

Ceba M. R., Berzas Nevada J. J., Mansilla E. 1981. Analytical Properties of Pyridine-2-Aldehyde Guanylhydrazone. *Tlanta*, **28**: 134 Geary W. J. 1971. The use of conductivity measurements in organic solvents for the characterization of coordination compounds. *Coord. Chem. Rew.*, 7: 81.

Kavientis E. 1986. Synthesis and Analytical Properties of Di-2-Pyridil Ketone Guanylhydrayone. *Mikrochimica Acta*, (1986): 251.

Nakamoto K. 1997. Infrared and Raman Spectra of Inorganic and Coordination Compounds. New York

Ravenko M. D., Gerbeleu N. V., Volkova A. V. 1975. Produkty vzaimodejstviya solej oksovanadiya(IV), nikelya i medi(II) s aminoguanizonom salcilovogo al'degida. *Zhurnal neroganicheskoj himii*, **20**: 1417. (na ruskom)

Taguchi T., Sugiura M. Hamada Y., Miwa I. 1998. In Vivo Formatin of a Schiff Baze of Aminoguanidine with Pyridoxal Phosphate. *Biochem. Pharmacology*, **55**: 1667

Taguchi T., Sugiura M., Hamada Z., Miwa I. 1999. Inhibition of advanced protein glycation by Schiff baze between aminoguanidine and pyridoxal. *European journal of Pharmacology*, **378**: 283.

www.morelife.org/Researcchem/AG.html

Stefan Vujčić

Synthesis and Structural Characterisation of Copper(II) Complexes with Pyridoxal Aminoguanylhydrazone

The reaction of warm EtOH solutions of CuX_2 · nH_2O (X=Cl, n=2; $X=NO_3$, n=3) with pyridoxal aminoguanylhydrazone (PLAG) yielded the mono(PLAG) complexes. The complex $[Cu(PLAG)Cl_2]$ has pentacoordinated structure and complex $Cu(PLAG)(NO_3)_2$ ·MeOH probably has tetracoordinated structure. Complexes are caracterised by elemental C, H, N analysis and conductometric measurements and in case of $[Cu(PLAG)Cl_2]$ with X-ray difraction analysis.